

Nr 21.

Utlåtande i anledning av framställningar angående pensioner eller understöd åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl.

Bankoutskottet får härmed avgiva utlåtande över nedannämnda till utskottet hänvisade framställningar beträffande pensioner eller understöd att utgå dels från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m., dels ock av affärsdrivande verks medel.

Beträffande utredningen i de ärenden, som behandlas i utlåtandet, får utskottet, i den mån redogörelse i det följande ej lämnas, hänvisa till vederbörande proposition (nr 77) och motioner.

A. Anslaget till diverse pensioner och understöd m. m.

I. Justitiedepartementet.

1:o.

Städerskan hos fångvårdsstyrelsen Ester Charlotta Eufemia Holstein, född Wijk. I en den 25 februari 1949 dagtecknad proposition nr 77 har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, i punkten 1 föreslagit riksdagen medgiva, att städerskan hos fångvårdsstyrelsen Ester Charlotta Eufemia Holstein, född Wijk, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 660 kronor.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

II. Utrikesdepartementet.

2:o.

Portvakten vid svenska konsulatet i Frankfurt am Main Josef Felux. Under punkten 2 av propositionen nr 77 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att portvakten vid svenska konsulatet i Frankfurt am Main Josef

1 — *Bihang till riksdagens protokoll 1949. 8 saml. Nr 21.*

Felix må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 2 700 kronor, varå tilläggsförmåner icke skola utgå.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

3:o.

Kanslivaktmästaren vid svenska beskickningen i London Robert Francis Myhill. Under punkten 3 av förenämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att kanslivaktmästaren vid svenska beskickningen i London Robert Francis Myhill må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 3 000 kronor, varå tilläggsförmåner icke skola utgå.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

III. Försvarsdepartementet.

4:o.

Expeditionschefen i försvarsdepartementet, statssekreteraren greve Gustaf Bogislaus von Schwerin. Under punkten 4 av propositionen nr 77 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att expeditionschefen i försvarsdepartementet, statssekreteraren greve Gustaf Bogislaus von Schwerin må från och med månaden näst efter den, då efter avsked från kanslirådsbefattningen förordnandet för honom å expeditionschefsämbetet upphör, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — en tilläggs pension från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. å 1 068 kronor för år.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot vad Kungl. Maj:t under förevarande punkt föreslagit, får hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må vinna riksdagens bifall.

5:o.

Byggnadsingenjören hos fortifikationsförvaltningen Ernst Emanuel Hollinder. Under punkten 5 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att byggnadsingenjören hos fortifikationsförvaltningen Ernst Emanuel Hollinder må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 2 700 kronor.

Utskottet får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

6:o.

Förra kokerskan vid livgrenadjärregementet Sigrid Lovisa Engvall, född Petersson. Under punkten 6 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att förra kokerskan vid livgrenadjärregementet Sigrid Lovisa Engvall, född Petersson, må, räknat från och med den 1 juli 1948, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 080 kronor; skolande såsom villkor härför gälla, att Engvall avstår från den rätt till uppskjuten livränta, som författningsenligt tillkommer henne.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

IV. Socialdepartementet.

7:o.

Förre ordföranden och chefen för arbetsrådet, generaldirektören John Vilhelm Nordin. Under punkten 7 av propositionen nr 77 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att förre ordföranden och chefen för arbetsrådet, generaldirektören John Vilhelm Nordin må, räknat från och med den 1 januari 1949, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — en tilläggs pension från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. å 1 500 kronor för år.

Utskottet får med biträdande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

8:o.

Städerskan hos pensionsstyrelsen **Ida Helena Gustavsson**, född **Jonsson**. Under punkten 8 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att städerskan hos pensionsstyrelsen **Ida Helena Gustavsson**, född **Jonsson**, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 540 kronor.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

V. Kommunikationsdepartementet.

9:o.

Verkmästaren hos byggnadsstyrelsen **Oskar Fredrik Grubb**. Under punkten 9 av propositionen nr 77 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att verkmästaren hos byggnadsstyrelsen **Oskar Fredrik Grubb** må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 2 700 kronor.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

10:o.

Ingenjören Carl Ericsson. I motionen II: 276 hemställa herrar *Hagård* och *Fröderberg*, »att riksdagen måtte besluta att tilldela ingenjören **Carl Ericsson**, Gävle, en årlig statspension med 2 750 kronor eller med det belopp, som med hänsyn till omständigheterna kan anses skäligt».

Av handlingarna inhämtas,

att **Ericsson** är född den 11 mars 1881 och således 68 år gammal;

att han den 19 juni 1899 antogs till volontär vid Svea ingenjörkårs 5:e kompani;

att han, efter befordran till vice korpral, korpral och distinktionskorpral, erhöll beställning som sergeant på stat vid fortifikationen den 25 juni 1904;

att han den 25 juni 1906 erhöll avsked från sin sergeantsbeställning;

att han innehaft anställningar vid vägväsendet, dels under tiden 1 oktober 1915—31 december 1916, då han såsom tekniskt biträde tjänstgjorde hos dåvarande distriktsingenjören i mellersta väg- och vattenbyggnadsdistriktet

C. Gyllenberg, *dels* under tiden 1 mars 1921—31 december 1924, då han tjänstgjorde som arbetsledare och redogörare vid väg- och brobyggnader vid södra Sveriges statsarbeten, *dels* under tiden 16 juni 1931—31 mars 1940, då han innehade anställning som biträdande ingenjör hos civilingenjören Lars Lundeberg, *dels ock* under tiden 26 juni 1945—15 juni 1946, då han för vägundersökningar var anställd hos civilingenjören B. von Krusenstierna;

att han under tiden 15 februari 1917—30 juni 1919 var anställd hos kanalkommissionen för undersökningar av Göta kanal;

att han under tiden 30 juni 1919—31 december 1920 var anställd vid Harsprångets kraftverksbyggnad;

att han varit anställd inom försvarsväsendet *dels* under tiden 1 april—31 juli 1940 såsom platskontrollant å flygförvaltningens arbetsplatser, varvid han kontrollerat utförandet av dränerings- och grundförstärkningsarbeten för rullbanor samt av beläggningar bestående av asfaltbetong och lerbetong, *dels* under tiden 5 augusti 1940—31 december 1941 såsom chefskontrollant vid av AB Kasper Höglund på bok och räkning utförda väg- och befästningsarbeten i Norrbotten samt såsom arbetsledare vid färdigställandet därstädes av vissa anläggningar i fortifikationsstyrelsens egen regi, *dels ock* under tiden 22 juni 1942—15 september 1944 vid fältpost 40291, varvid han tjänstgjort vid den centrala expeditionen samt såsom arbetsledare vid statliga sten- och betongarbeten.

Över förevarande motion har utskottet i vederbörlig ordning införfärdat utlåtande från statskontoret, som hört väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och försvarets civilförvaltning.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har yttrat:

Vad först gäller Ericssons anställning hos distriktsingenjören Gyllenberg får väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddela, att styrelsen tidigare i liknande ärenden ansett sig böra tillstyrka, att sådan anställning, med hänsyn till arten av därunder fullgjort arbete, finge tagas i betraktande för bestämmandet av eventuell pension genom särskilt beslut av riksdagen.

Beträffande Ericssons tjänstgöring som arbetsledare och redogörare vid södra Sveriges statsarbeten må nämnas, att enligt av riksdagen tillämpade bedömningsgrunder (se exempelvis prop. nr 110: 1939, bankoutsk. utl. nr 28, p. 13, riksd. skr. nr 134; ang. pension åt platsledaren vid statens arbetslöshetskommission P. O. Sandell) tjänstgöring som arbetsledare vid södra Sveriges statsarbeten tidigare i liknande fall medräknats för bestämmande av riksdagspension.

Vidkommande slutligen Ericssons övriga här ifrågavarande anställningar må nämnas, att Lundeberg och von Krusenstierna båda voro av styrelsen behörigförklarade vägförrättningsmän (styrelsen har hos von Krusenstierna kontrollerat, att uppgiften om anställning hos honom är riktig). Styrelsen har tidigare i liknande ärenden ansett sig av principiella skäl icke kunna tillstyrka att hänsyn till sådan tjänstgöring toges för bestämmande av pension.

Försvarets civilförvaltning har anfört:

Civilförvaltningen har inhämtat, att Ericsson under den tid, han varit anställd vid försvarsarbetena i Norrbotten, åtnjutit en avlöning av 750 kronor i månaden i ett för allt. Under den tid, han varit anställd vid fältpost 40291, har han enligt uppgift åtnjutit en månadslön av omkring 600 kronor.

Därest det med hänsyn till Ericssons arbetsuppgifter och avlöningsförmåner samt den sammanlagda tid, varunder han varit anställd i statens tjänst, skulle anses skäligt, att Ericsson må komma i åtnjutande av pension av statsmedel, har civilförvaltningen intet att erinra mot att ovannämnda anställningstider tagas i betraktande i pensionshänseende.

Under samma förutsättning tillstyrker civilförvaltningen, att den tid, varunder Ericsson efter fyllda 21 år innehaft militäranställning eller tiden 11 mars 1902—25 juni 1906, må tagas i betraktande i pensionshänseende. Ifrågakommande anställning i och för sig berättigar honom icke till någon pension eller ersättning i annan form av statsmedel.

För egen del har *statskontoret* anfört:

Vid bedömandet av spörsmålet om pension skall ifrågakomma för Ericsson bör såsom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhållit hänsyn icke tagas till den tid denne varit anställd hos behörigförklarade vägförrättningsmännen Lundeberg och von Krusenstierna (se bankoutsk. utl. nr 26/1947, p. 11).

De anställningstider i statens tjänst, vilka försvarets civilförvaltning samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anse böra tagas i betraktande i pensionshänseende, belöpa sig till inalles 13 år 4 månader 6 dagar. Läggas därtill de tidsperioder, under vilka Ericsson varit anställd hos kanalkommissionen samt vid Harsprångets kraftverksbyggnad, kommer den för pension beräkningsbara styrkta anställningstiden i statens tjänst att uppgå till sammanlagt 17 år 2 månader 21 dagar. Anställningen inom de olika statliga verksamhetsområdena har emellertid icke varit sammanhängande utan har fördelat sig på en tidrymd om icke mindre än (1902—1944) 42 år. Under den övervägande större delen av denna tid har Ericsson alltså varit anställd i enskild eller kommunal verksamhet.

I utlåtande till Kungl. Maj:t i tidigare förekommande liknande fall, där tjänstgöringen haft intermittent karaktär, har statskontoret givit uttryck åt den meningen, att för pension borde krävas att anställningen varit av väsentligt längre varaktighet än som vanligen fordras för beviljande av riksdagspension. Då enligt statskontorets mening den för pension godtagbara anställningstid, som Ericsson kan åberopa, i betraktande av den totala verksamhetstidens längd varit alltför kortvarig för att grunda rätt till pension, anser sig ämbetsverket icke kunna understödja motionärernas yrkande.

Utskottet. Såsom utredningen i ärendet giver vid handen, uppgå de styrkta anställningstider i statens tjänst, vilka må kunna tagas i beräkning för beviljande av pension åt Ericsson, till sammanlagt 17 år 2 månader 21 dagar. Med hänsyn till omfattningen av denna tjänstgöring vill utskottet icke motsätta sig, att Ericsson, som därutöver i betydande utsträckning anlitats för arbetsuppgifter av allmänt gagnelig karaktär, erhåller en pension av stats-

medel under sin återstående livstid. I anslutning till det i motionen alternativt framställda förslaget om att Ericsson måtte tillerkännas pension med det belopp, som med hänsyn till omständigheterna kan anses skäligt, vill utskottet tillstyrka, att riksdagen beviljar Ericsson en årlig pension av 1 800 kronor.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 276, må medgiva, att ingenjören Carl Ericsson må från och med den 1 januari 1949 under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 800 kronor.

VI. Ecklesiastikdepartementet.

11:o.

Värmeledningsskötaren vid statens etnografiska museum Jacob Jacobsson. Under punkten 10 av propositionen nr 77 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att värmeledningsskötaren vid statens etnografiska museum Jacob Jacobsson må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 428 kronor.

Utskottet får med biträdande av Kungl. Maj:ts förslag hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må vinna riksdagens bifall.

12:o.

E. o. bibliotekarien vid universitetsbiblioteket i Uppsala, professorn Erik Eskil Gunnar Ekholm. Under punkten 11 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att e. o. bibliotekarien vid universitetsbiblioteket i Uppsala, professorn Erik Eskil Gunnar Ekholm må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — en tilläggs pension från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. till sådant belopp, att hans sammanlagda pensionsförmåner uppgå till hel pension för befattning i lönegrad Ca 26.

I förevarande sammanhang har utskottet till behandling förehåft en av herr *Holmbäck* i första kammaren under nr 251 väckt motion, vari hemställt, att riksdagen måtte medgiva, att Ekholm må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — en tilläggs pension från anslaget till diverse pensioner och under-

stöd m. m. till sådant belopp, att hans sammanlagda pensionsförmåner uppgå till hel pension för lönegraden Ca 30.

Beträffande motiveringen för sistnämnda förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet. På de i ärendet anförda skälen finner sig utskottet böra förorda, att Ekholm tillerkännes en tilläggspension utöver den honom såsom e. o. bibliotekarie författningsenligt tillkommande pensionen. Beträffande storleken av denna tilläggspension har utskottet ansett sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag oförändrat. Utskottet kan följaktligen icke biträda motionärens längre gående yrkande.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, med avslag å motionen I: 251, må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

13:o.

F. d. direktören vid musikkonservatoriet, professorn Sven Kjellström. I två likalydande motioner, väckta den ena under nr 222 i första kammaren av herr *Bergvall* och den andra under nr 280 i andra kammaren av herrar *Hjalmarson* och *Ståhl*, hemställes, »att riksdagen ville medgiva, att f. d. direktören vid musikkonservatoriet, professor Sven Kjellström, måtte komma i åtnjutande av oavkortad pension enligt för direktörstjänsten gällande bestämmelser».

Av handlingarna inhämtas,

att Kjellström är född den 30 mars 1875 och således nära 74 år gammal;

att han under åren 1910—1929 verkat i folkbildningsförbundets tjänst genom att anordna och leda s. k. musikaftnar;

att han jämväl i övrigt under en lång följd av år varit verksam på olika områden av svenskt musikliv, bl. a. genom att på bekostnad av Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag årligen under tiden 1912—1928 organisera en s. k. musikvecka i Lappland;

att han under tiden den 29 juli 1929—den 30 mars 1940 eller under en tjänstetid av 10 år 8 månader uppehållit befattningen som direktör vid det med musikaliska akademien förenade musikkonservatoriet;

att nämnda befattning icke var förenad med pensionsrätt;

att han enligt beslut av 1939 års lagtima riksdag tillerkändes en riksdagspension å 5 004 kronor årligen, varvid pensionsbeloppet bestämts med utgångspunkt från en förordnandepension å 6 000 kronor och med reduktion av 1 000 kronor med hänsyn till att antalet tjänstår för hel pension understigit 12;

samt att Kjellströms pension, efter omregleringar under åren 1946 och

1947, numera utgår med 7 608 kronor årligen jämte 12 procent rörligt tillägg.

Sedan musikkonservatoriet omorganiserats till musikhögskola, har direktörstjänsten därstädes fr. o. m. den 1 juli 1945 omvandlats till pensionsberättigande befattning, tillsatt medelst förordnande för viss tid. För befattningen, vilken är hänförd till lönegraden Cp 7, gäller i tjänstepensionshänseende ett begynnelseunderlag av 9 960 kronor och ett slutunderlag av 9 168 kronor.

Till stöd för det i motionerna väckta förslaget anföres bl. a.:

En förutsättning för att Kjellström skulle lämna sin tidigare, mera lönande verksamhet för att övertaga direktörstjänsten vid musikkonservatoriet var, att han fick komma i åtnjutande av pension enligt de bestämmelser, som kunde komma att gälla för denna befattning. Musikaliska akademiens dåvarande preses, presidenten Marks von Würtemberg, framhöll, att direktörsbefattningen icke var lönereglerad och att den därför ej var förenad med författningsenlig rätt till pension. Men han sade sig hysa den fasta förhoppningen, att utredningen härom skulle bliva slutförd innan Kjellström uppnådde pensionsåldern. Så blev emellertid icke fallet.

Professor Kjellström är numera för sitt uppehälle praktiskt taget hänvisad till sina pensionsförmåner, och på grund av sin höga ålder har han förhållandevis stora utgifter för sitt uppehälle samtidigt som hans inkomster av tillfälliga uppdrag i stort sett upphört.

Med hänsyn till Sven Kjellströms stora insatser i vårt lands musikliv, hans långvariga och framgångsrika verksamhet inom Musikaliska akademien och dess musikkonservatorium och inom folkbildningsförbundet samt icke minst hans banbrytande verksamhet på folkmusikens område anse vi det vara med rättvisa och billighet förenligt att han får komma i åtnjutande av hela den pension, som enligt nu gällande bestämmelser är förenad med befattningen som direktör vid musikkonservatoriet.

Utskottet. Såsom redogörelsen utvisar, uppbär Kjellström såsom f. d. direktör vid musikkonservatoriet enligt beslut av 1939 års lagtima riksdag en avkortad pension till belopp av 7 608 kronor för år jämte rörligt tillägg. Vid fastställandet av pensionen togs icke någon hänsyn till Kjellströms mångåriga verksamhet inom olika områden av svenskt musikliv, bl. a. i folkbildningsförbundets tjänst. Då nu av skäl, för vilka redogöres i motionerna, frågan om Kjellströms pensionsförmåner åter underställts riksdagen, har utskottet i likhet med motionärerna funnit det vara i hög grad motiverat, att riksdagen såsom erkänsla för hans betydelsefulla och banbrytande insatser särskilt på folkmusikens område i någon form tillerkänner honom en förhöjning av hans pension. En sådan åtgärd synes utskottet välgrundad jämväl med hänsyn till att Kjellström även efter tillträdet av pensionen bibehållit en framskjuten ställning inom musiklivet. Pensionsförhöjningen synes lämpligen, såsom motionärerna tänkt sig, böra beslutas i den formen, att Kjellström, mot avstående av den honom nu tillkommande pensionen, tilldelas hel pension enligt för direktörstjänsten vid

2 — *Bihang till riksdagens protokoll 1949. 8 saml. Nr 21.*

musikhögskolan gällande bestämmelser. Härigenom skulle Kjellström erhålla en förbättring av sina pensionsförmåner med omkring 1 800 kronor om året.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av förevarande motioner I: 222 och II: 280, må medgiva, att f. d. direktören vid musik-konservatoriet, professorn Sven Kjellström må, i stället för honom nu tillkommande pension, från och med den 1 januari 1949 uppbära hel pension enligt för direktörstjänsten vid musikhögskolan gällande bestämmelser.

VII. Jordbruksdepartementet.

14:o.

Husmodern vid Ultuna egendom och lantbruksskola Matilda Dahlberg, född Johansson. Under punkten 12 av propositionen nr 77 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att husmodern vid Ultuna egendom och lantbruksskola Matilda Dahlberg, född Johansson, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 320 kronor.

Utskottet får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

B. Affärsdrivande verks medel.

Telegrafverkets medel.

15:o.

Förre linjevakten Isak Robert Nilsson. I motionen II: 193 hemställer herr Jacobson i Vilhelmina, »att riksdagen måtte besluta att tillerkänna f. linjevakten Isak Robert Nilsson, Tärnaby, en med hänsyn till den mångåriga anställningen i telegrafverkets tjänst häremot svarande pension eller gratifikation i annan ordning».

Av handlingarna inhämtas,

att Nilsson är född den 22 maj 1887 och således 61 år gammal;

att han år 1922 samt åren 1926—1947 jämlikt kontrakt med telegrafstyrelsen tjänstgjort såsom linjevakt i Tärna;

att hans arbetstid uppgått till i medeltal 600 timmar per år under de senaste fem åren;

att hans arvode på grund av ifrågavarande anställning utgått med i medeltal 1 000 kronor för år under de senaste fem åren;

samt att han är sjuklig och medellös.

Hos telegrafstyrelsen anhöll telegraf- och telefonmannaförbundet år 1948, att styrelsen måtte undersöka möjligheterna för Nilsson att erhålla pension eller understöd på grund av förenämnda anställning.

I skrivelse den 23 december 1948 till förbundet meddelade *telegrafstyrelsen* att, enär Nilsson vid tidpunkten för anställningens upphörande ej hade en anställningstid av 25 år, vilket enligt av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser vore en förutsättning för årligt understöd, styrelsen ansett sig icke kunna bevilja Nilsson dylikt understöd. Då vidare Nilsson ej haft daglig arbetstid av sådan längd, att anställningen som linjevakt kunde anses ha utgjort hans huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla, vilket enligt bestämmelserna i 1 § kungörelsen den 30 juni 1947 med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst vore en förutsättning för pension enligt kungörelsen, hade styrelsen ej heller kunnat bevilja Nilsson sådan pension.

Utskottet. Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, har Nilsson under en tidrymd av omkring 23 år stått till telegrafverkets förfogande för utförande av på linjevakt ankommande arbeten. Enär den styrkta tjänstetiden icke uppgått till 25 år, har telegrafstyrelsen funnit sig förhindrad tilldela honom årligt understöd jämlikt därom gällande bestämmelser. Då emellertid Nilsson måst lämna sin anställning på grund av sjukdom, anser utskottet sig böra tillstyrka, att Nilsson, som är medellös, tillerkännes något understöd, förslagsvis i form av en gratifikation å 500 kronor.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 193, må medgiva, att förre linjevakten Isak Robert Nilsson må tillerkännas en gratifikation av 500 kronor, att utgå av telegrafverkets medel.

Stockholm den 29 mars 1949.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Sundvik, Leander, Fahlander, Mogård, Persson i Vinslöv och Andersson i Örnsköldsvik;

från andra kammaren: herrar Wiberg, Eriksson i Sandby, Persson i Norrby, Nilsson i Landskrona, Schmidt, Svensson i Alingsås, Åqvist och Hallberg.
